

saa godt som ingen Betydning. Som sagt, jeg forstaaer, at hvis Udgifterne ved den nuværende Ordning ere meget store, kan man naturligvis ikke tage Hensyn til den enkelte By. Men hvis det var muligt, at man kunde bibeholde den nuværende Ordning uden for store Ulemper, henstiller jeg til den højtærede Minister at gøre det. Jeg forstaaer, at det er en Administrations-sag, som ikke direkte vedrører Forhandlingerne her, men jeg har ikke villet undlade at gøre denne Henstilling.

Alfred Christensen: Jeg takker det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds (Mølgaard-Nielsen), fordi han saa godhedsfuldt har imødekomet mit Krav eller mit fremsatte Ønske om at faa Udvalg i denne Sag. Det har jo oprindeligt ikke været tilsigtet, og det var ikke omtalt i det ærede Medlems første Foredrag. Jeg tager det som en Imødekommen, som jeg meget paaskønner. Nu vil Sagen altsaa kunne blive oplyst fra alle Sider, hvad der forhaabentlig vil føre til et gunstigt Resultat.

At man i Virkeligheden ikke kan faa Besked og Vished ved en Diskussion paa Bar Bund her, var mig klart, da Ministeren havde Ordet. Selv om man tager et Papir og prøver at udregne de Summer, der bleve nævnte, kan man ikke komme til nogen Vished. Hvis vi sætte Grundarealet, som det blev sat der, til 630,000 Kr., og vi sætte Bygningen til, hvad Bygningshaandværkere pleje at regne for den højeste Sats — jeg tror, de have en Skala, gaadende fra den simple Rabarberkvarters-Bygning, som de kalde det, hvor Prisen vist er 125 Kr. pr. Kvadratalen, op til en 1ste Klasses Bygning, hvor Prisen vistnok er 150 Kr. pr. Kvadratalen, jeg kan ikke sige det saa nøje, jeg er ikke og har aldrig været Byggeprokurator —, selv om vi altsaa sætte den til den højeste af disse Satter, ville vi ikke naa op til en Købesum af 1,400,000 Kr., som her er Tale om, saa jeg regner det for at være meget godt, at vi faa det nødvendige skriftlige oplysende Materiale til Stede, for at vi kunne fælde en Dom om Sagen.

Naar den højtærede Minister omtalte, at Grundene her vare satte til en Værdi af 100 Kr. pr. Kvadratalen, og at billigere vare de ikke til at faa i den gamle By, saa har den højtærede Minister fuldstændig Ret, hvis vi komme over paa den anden Side af Købmagergade, som jeg før talte om, den, som jeg i Modsætning til Møntergadekvarteret vil kalde den gode Side.

Der vil en Kvadratalen neppe være at faa under 150 Kr. Men saaledes at forstaa, at heller ikke det kan man sige bliver Normen. Hvis der ligger en Ejendom med et temmelig stort Grundareal, vil den blive solgt for 150 Kr. pr. Kvadratalen, men hvis Ejendommen er stærkt bebygget og godt udlejet, kan man ikke faa den til den Pris, saa vil Lejesummen blive kapitaliseret efter almindelige Vurderingsregler. Men 100 Kr. ved Møntergadekvarteret, tror jeg, er nogenlunde passende. Jeg ved, at da Arbejderbanken byggede omme i Walkendorffsgade, den gamle Kokkegade, og købte nogle gamle faldefærdige Bygninger der, havde den, saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, ikke en Stump af den under 150 Kr. pr. Kvadratalen. Billigere tror jeg ikke, man kan gøre Regning paa at faa den i det Kvarter.

Martin Madsen Halsted: Jeg har ikke fra først af syntes synderlig godt om den Transaktion, som her foreslaas. Jeg mener, at naar man skal bygge en ny Telegrafstation, burde Staten bygge selv. Ganske vist bygger Staten ikke billigt, men den bygger til Gængæld godt, og jeg havde da troet, at man ad den Vej vilde have faaet det bedste og naturligste Resultat. Med Hensyn til Beliggenheden havde jeg tænkt mig, at hvis den endelig skulde ligge i denne Del af Byen, saa var der jo Steder nok, som trængte haardt til at ryddes, og man kunde paa den Maade faa ryddet et betydeligt Stykke yderligere af den gamle Del af Byen. Men det Projekt, jeg syntes bedst om, var en Overenskomst om Slagterboderne og Partiet nede ved Nikolaj-Taarn, saa at man kunde have bevaret dette Parti og arkitektonisk fattet Telegrafstationen ind der. Jeg havde tænkt mig, at man kunde naa en saadan Løsning, og jeg maa tilstaa, at det er mig ikke længere præsent, hvorfor denne Plan gik itu, men det kan man jo faa oplyst endnu. Det forekommer mig, at det Tilbud, som Københavns Kommunalbestyrelse den Gang gav, var overordentlig favorabelt, og jeg er ikke i Stand til at se, hvorfor den højtærede Minister fandt det dyrt. Tværtimod, i Forhold til dette kunde det ikke siges at være dyrt.

Det, som staaer mig noget mystisk i hele denne Sag, er, at Sælgerne, som det nylig blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), her synes at forære hele Bygningen til Staten, idet de leje for næsten hele Renten af Købesummen. Der er dog ingen